

MOCIÓ DEL GRUP MUNICIPAL BADIA EN COMÚ PER UNS PRESSUPOSTOS SOCIALS I UNA FISCALITAT PROGRESSIVA

Els darrers estudis realitzats al nostre país ens indiquen que la situació de pobresa, no s'ha redreçat, malgrat les crides a l'optimisme basades en un presumpte creixement econòmic, que en cap cas està comportant millores en les condicions materials de vida per a la majoria de la ciutadania. Sens dubte les xifres més colpidores són de pobresa entre els menors de 16 anys, avui a Catalunya hi viuen 492.000 infants en risc de pobresa, un 7,2% més que l'any 2008. La taxa AROPE ens indica que a Catalunya el 23'5 % de la població es troba en risc de pobresa i d'exclusió social, més de 1 milió i mig de persones.

La realitat és que patim una situació d'emergència social que s'expressa a través d'unes dades molt alarmants causades per l'atur, la precarietat dels llocs de treball de nova creació i per la consolidació de les retallades en drets socials i laborals.

També ens indiquen que, a més a més de pobresa i risc d'exclusió social, s'incrementen les desigualtats i apunten a una cronificació de la pobresa severa:

A Catalunya :

- Hi ha 603.600 persones a l'atur, de les quals el 58,3% corresponen a atur de llarga durada. Només el 27,8% de les persones en atur rep algun tipus de prestació.
- Hi ha 218.000 llars catalanes on tots els seus membres són a l'atur.
- Hi ha 103.000 famílies que viuen sense ingressos
- S'ha incrementat la taxa de risc de pobresa en el treball ja que l'11,7% de les persones que treballen a Catalunya cobren salaris per sota del llindar del risc de pobresa
- 43 famílies desnonades cada dia i 480.000 pisos buits.
- Un 8,7% de la població no pot escalfar casa seva.

Tanmateix, la societat catalana és cada vegada més desigual. Es dona una creixent polarització social: els rics són cada vegada més rics, els pobres cada vegada més pobres, i les classes populars i treballadores s'afebleixen. En xifres, el 20% de la població més rica acumula 6,5 vegades més recursos que el 20% més pobre. Això no havia estat mai així ja que abans de la crisi i de les retallades, els nivells de desigualtat a Catalunya eren inferiors a la mitjana europea.

La desigualtat i la manca de polítiques públiques per fer-hi front augmenten la vulnerabilitat entre els col·lectius que ja ho patien: les dones, especialment les que tenen cura dels seus fills, les persones migrades, les persones joves que ja no és que no es puguin emancipar sinó que estem assistint al seu exili per manca d'oportunitats laborals.

Constatem doncs, que la crisi no està afectant-nos per igual a totes les catalanes i catalans. Hi ha un clar biaix que s'explica, no per la crisi sinó perquè aprofitant-la s'ha apostat per l'aplicació de retallades en polítiques socials i d'una fiscalitat injusta que ha beneficiat a qui més te . A Catalunya les rendes altes paguen menys impostos que les rendes baixes com indica el tram autonòmic de l'IRPF, Catalunya manté una pressió fiscal més baixa que la mitjana de comunitats autònomes per a les rendes superiors a

100.000 euros. Fins a nou autonomies tenen uns tipus d'IRPF més alts per a les rendes superiors a 100.000 euros. Per contra, les rendes catalanes més baixes si que pateixen una pressió fiscal dos punts més alta que la mitjana autonòmica. Catalunya és, amb diferència, la comunitat on paguen més IRPF: en el tram autonòmic de rendes fins a 20.000 euros el tipus ascendeix al 12%. En termes generals la pressió fiscal a Catalunya és del 31,8%, a Espanya del 32,4 i a la UE-28 del 39,1%.

A la vegada, la despesa en protecció social sobre el PIB és a Catalunya (21,0%) inferior a la de Espanya (25,5%) i queda molt per sota de la Unió Europea (28,6%).

En aquest context, els Ajuntaments han estat i són el dic de contenció que ha permès aturar els impactes de la crisi sobre les persones i han abordat les situacions de pobresa a través d'uns Serveis Socials, avui desbordats, i aplicant en alguns casos amb valentia plans de rescat social destinats als col·lectius de risc social. Actuacions molt sovint en la soledat institucional amb l'objectiu de cobrir els drets fonamentals de les persones en situació de risc d'exclusió: el dret a l'alimentació, el dret a l'habitatge, el dret a l'educació, el dret al treball i el dret a l'autonomia personal i a la salut. Per contra la resposta per part del Govern català a les necessitats de la població més vulnerable no són prou adequades, ni suficients.

S'evidencia doncs una manca d'equitat en el repartiment dels costos socials i institucionals de la crisi i cal redreçar-ho.

En aquest context social la necessitat de l'aprovació de la llei de la Renda Garantida de Ciutadania adquireix un caràcter de prioritat, d'aquí deriva el seu caràcter de mandat al Parlament, i d'obligació inexcusable per al govern de la Generalitat com a mesura estructural i urgent.

Volem una Catalunya on la vida sigui digna de ser viscuda on les necessitats bàsiques estiguin cobertes i garantides per drets i amb pressupost.

En virtut d'aquestes consideracions, el Grup Municipal de Badia en Comú (BeC-E) de l'ajuntament de Badia del Vallès proposa al ple els següents

Acordem:

- Exigir al Govern de la Generalitat que en els pressupostos del 2017 es presenti un projecte de Reforma fiscal per canviar la política fiscal actual injusta i generadora de desigualtat per una fiscalitat justa i progressiva amb l'objectiu que qui més te més pagui, orientat a assolir un sistema fiscal més just i progressiu que permeti ampliar els recursos fiscals propis per atacar l'emergència social i la desigualtat a partir de:
- Modificació del tram autonòmic de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques amb l'objectiu de reduir els tipus mínims, suavitzar els tipus de les rendes mitjanes i incrementar els tipus de les rendes més altes.
- Modificació de l'Impost de Successions i Donacions per a retornar als nivells d'ingressos del 2008, a partir d'una reducció significativa i selectiva dels beneficis fiscals derivats de la normativa catalana.
- Modificació de l'Impost de Patrimoni, establert en el Decret Llei 7/2012, per tal que gravi de manera més intensa els grans patrimonis com a pas previ i transitori

a l'establiment d'un Impost de grans fortunes.

- Millora de les figures impositives i de la seva capacitat de recaptació pel que fa referència a la imposició mediambiental, amb una especial incidència en el desenvolupament de les previsions de la Llei de Finançament del Transport Públic de Catalunya.
- Revisar els diversos beneficis fiscals que aplica la Generalitat i eliminar aquells que són clarament regressius.
- Millorar la gestió tributària amb relació a l'impost sobre els habitatges buits establert per la Llei 14/2015.
- Recuperar l'impost sobre dipòsits bancaris, definit per la Llei 4/2014, de 4 d'abril, de l'impost sobre els dipòsits en les entitats de crèdit.

- Aprovar la llei de la Renda Garantida de Ciutadania per a la seva implementació durant el 2017 i que el pressupost 2017 incloguin partida suficient per a la seva aplicació efectiva.
- Traslladar els presents acords al Departament de la Vicepresidència i d'Economia i Hisenda, els grups polítics del Parlament de Catalunya i les entitats municipalistes de Catalunya.

Grup Municipal Badia en Comú

Badia del Vallès, 11 de novembre de 2016